

KURYER LITTEWSKI

w WILNIE dnia 22. Stycznia V. S. ROKU 1808.

S. PETERSBURG VS. d. 10 stycznia. Leib Kozackiego pólku Rotmistrz Biriukow otrzymał rangę Półkownika. Leibgardy Preobrażeńskiej Kapitan Tatiszczew, Siemionowskiej Lewin zostają Półkownikami. Woyska Dońskiego Podpółkownik Mielnikow Półkownikiem Korpusu inżynierow Podpółkownik Spengler Półkownikiem, Maior Trusson Podpółkownikiem. Uwalniają się od służby GM. Rostowski z mundurem, Półkownik Markow, Podpółkownik Rodionow z mundurem i pensją całej gaży w nadgodę ran odniesionych na wojnie, iakoteż Półkownik Argamakow. Półkownik Berlir umieszczony w armii.

Szlachta Gubernii Kurlandzkiej podczas ostatniej wojny własnym kosztem w Mitawie dom oporządziła; w którym Officyerowie armii Rosyjskich chorzy i ranieni zuaydować mieli opatrzenie i wygodę. Ci wszyscy do zdrowia przyszedłszy dali świadectwo przed Ryzkim Gubernatorem woijnym G. infanteryi Buxhewden, z iak wielką troskliwością w pomienionym domu opatrywani byli, nadto ieszcze którzy na kampanii własność utracili, wychodząc z onego mieli dostarczone sobie potrzeby wszystkie. J. J. Mość Szlachcie Kurlandzkiej raczył oświadczyć najwyższe ukontentowanie i wdzięczność swoją za tak znamienity i chwały godny postęp k w osobnym piśmie, i rozkazał ażeby ta iey uczynność po całym państwie była ogłoszona.

LONDYN d. 20 grudnia. Admirał Sidney Smith przysłał rządowi dokładną wiadomość o ustąpieniu z Lisbony Portugalskiego Regenta. O pisywać nie będziemy, co nieszczęśliwego pana przywiodło do najsmutniejszej potrzeby, iaką jest opuszczenie tronu dziedzictwem wziętego od przodków. Siadł na okręt z całą familią która składa się z 15 osob; eskadra iego liczy 8 okrętów liniowych, 5 fregat, 3 korwety, blisko 40 statkow przewozowych, wszystkie zaś napełnione ludem i sprzętami, iakie w nagłym pośpiechu zabrać można było. Powitawszy na morzu otwartem wodz Angielski Xiążęcia zprzymierzonego ze wszelką uczciwością dostojności i nieszczęściu należną, płynącemu do Brezylji przydał z własnej flotty dla bezpieczeństwa okręta London od 98 armat, Monarcha, Bedford, Marlborough od 74; bo chociaż dziś po morzu nie krążą prawie eskadry Francuzkie i Hiszpańskie, kazała roztropność przewidzieć podobne przypadki i zapobiedz wszystkim.

Jeden z liniowych okrętów Portugalskich tylko zawinął do Plymouth, podobno dla naprawy i zabrania potrzebnych rzeczy w długiej żegludze; inne wszystkie były opatrzone przyzwoicie, i za-

pewne nie lękały się niedostatku, iak gloszono; ponieważ z Lisbony prosto płynęły do Amerykańskich dzierżaw narodu swego. Sidney Smith sam został przed uściem Tagu, i port Lisboński zamyka ściśle, iak Admiralicya kazała, która iemu posyła znaczne posiłki w okrętach liniowych. Foudroyant, Yorck od 84 armat z Cork tam poszły; Admirał Keats z Portsmouth większy posiłek prowadzi. Na końcu Sierpnia Regent napisał wyraźny rozkaz Gubernatorowi Madery, ażeby wyspę poddał Anglikom, gdy będzie wezwany. To pismo w ręku naszych Ministrow złożone, dziś skutek bierze, ponieważ Admirał Hood z Irlandyi wyprowadził eskadrę i woysko lądowe, które iak rozumiemy zostaną przyjęte do portu i twierdz Madery bez trudności.

Dawno Brytania W. tak ogromney potęgi razem z portów swoich na iedną wyprawę nie wysyłała, iaką teraz prowadzi z Portsmouth Admirał Cotton; zamiar iego niewiadomy, to pewna że przez dni kilka w portach naszych Officyerowie służby morskiej zatrudniali się pilnie zbieraniem sterników; żaden do tej flotty nie został przyjęty, dopóki na ścisłym examine nie okazał, że zna doskonale miejsca i nadbrzeża niektóre; ztąd wniosek łatwy, że Cotton płynie dotakich krajów, gdzie rzadko uczęszczają Angielskie floty. Przeważa w narodzie opinia, iż Ministrowie chcą koniecznie ponowić przedsięwzięcie zawojuwania Buenos Ayres, a przez to usłać drogę do wydarcia koronie Hiszpańskiej wszystkich dzierżaw Ameryki południowej. Tym sposobem nie tylko Regent otrzyma hoyną nadgodę za ztracenie dziedziczyney Portugallii, ależ Angielski naród, któremu porty Europejskie zamknięto, w Brezylji, Plata, Chili, Peru kandel zyskowny prowadzić będzie. Gdyby się to powiodło, później Admiralicya pomyśli o podbiciu Terra Firma, i Mexiku.

Sami tylko Amerykanie północni mogą położyć tamę wysokim zamysłom; gdyż Europejskie nieprzyjaciół naszych porty zapewne Admiralicya tak ściśle zamykać każe, aby Francuzom, Hiszpanom, Hollendrom nie podobno prawie było przesłać posiłki znaczne do nowego świata; mówimy znaczne, gdyż mniejsze nie przeszkadzają Brytannii W. wykonać ważne przedsięwzięcie. Rzecz cała dziś jest w ręku wodzow; a ieżeli nieprzyjaciół może zaufać sprawiedliwie zwycięzcy Wice Królowi Liniers, z naszej strony dobrani Admirałowie i Generałowie są na czele wyprawy; morskiego i lądowego żołnierza wybor im dano; między regimentami iasnieją najbardziej wzięte z Hannowerskiego legionu sławą okryte

z Coppenhagskiego zwycięstwa. Kongres Amerykański opieszale jest w czynnościach swoich, iak więc bywać zwykło w narodzie wolnym, gdzie rzadko zgadzają się wszyscy. Deputacya wyznaczona do roztrząsania pisma przysłanego od Prezydenta nie podaje raportu. Poseł Erskine łagodzi umysły w Washington stolicy, Rose dokonuje dzieło obu stronom pożądane za przybyciem swoim. Tymczasem odmienia się rzeczy postać; już na wielu morzach Angielscy żeglarze zatrzymywać przestali i przetrząsać Amerykańskie statki, nigdzie nie zabierają z nich maytków podanych RPtey, owszem nawet Anglików zostających w służbie; zadziwi postępek taki naprzód Amerykanów, daley zastanowi uwagę, gdy uyrzą podobieństwo i łatwość przywrócenia zgody, na koniec uczyni powolniejszymi w odnowieniu handlowych związków z Brytanią W. która dziś jedyna może tysiącnym okrętom RPtey zamknąć lub otworzyć porty całego świata, i dać handel jeśli nie nayszykowniejszy, iakikolwiek przecie, i koniecznie potrzebny.

Wszystkie już okręta powracające z nieszczęśliwej wyprawy na Buenos Ayres przedsięwziętej powróciły; świadkowie wszyscy oskarżającym i obwinionemu potrzebni przed sądem stanęli. G. Achmuty z nieiaką zaciętością i uporem dowodzi G. Whitelocke, iż przez jego winę Angliacy klęskę ponieśli. Gdyby tego dowiódł, gdyby wódz nieszczęśliwy został ukarany, o nieumiejętność tylko sądzony być może; a w tym przypadku, zdaniem W. Fryderyka winniejszy jest kto jego na wyprawę posłał, o zdradę oyczyzny zapewne skarżony nie będzie. Lecz w Anglii wojskowe przepisy tak ścisłe są i surowe, iż nawet okrutnie tych karzą, którzy przez nieumiejętność nie dopełnili, czego się spodziewano po nich; dość jest przypomnieć ukaranego śmiercią Admirała Bing podczas wojny 7 letniej.

Obywatele Hrabstw i wielu miast Angielskich zważając w jakim stanie dziś znajduje się narod, którego upadają rękodzieła, niszczenie handel, chcieli podawać usilne proźby do Tronu, ażeby Król położył koniec przewiókłej wojnie, i dawne źródła powszechnej pomyślności i dostatków otworzyć kazał. Gdyby to uczyniła część większa ludu Angielskiego, nie mógłby oprzeć się chęci powszechnej Monarcha, Ministrowie byliby oddaleni, powróciłby pokoy. Lecz Administracya do dzieła rąk swoich przykleiona, przez dobranych przyjaciół i stronników dotąd potrafiła odwrócić podobne proźby; żadna prawie nie jest podana Królowi; wstrzymali się Angliacy widząc z podziwieniem, że niedostatku żywności kray nie zna, że papiery skarbowe i bankowe nie tylko nie upadają, owszem podniosły się do 65 procentów, na jakim stopniu nie były za rządów nawet Pitta podczas wojny. Co bez wątpienia przypisać trzeba skrytym zabiegom Ministrow, którzy mając w ręku skarb narodowy teraz dość dobrze napełniony, umięją wielkich dostatków używać na wstrzymanie upadku pomienionych papierów, który zdawał się nieuchronny i konieczny.

Każdy z Anglików dziś czeka niecierpliwie zwołania Parlamentu; jeżeli w obu izbach Administracya terażniejsza ieszcze znajdzie większość głosów, iaką dawniey miała, wątpić nie trzeba iż Brytania W. śmiało narażać się będzie na wszelkie niebezpieczeństwa w nierównej walce przeciwtylu narodom, byleby tylko utrzymała nad morzem panowanie, którego stratę każdy z Anglików poczytuje za ostateczny już i niezwrótny upadek narodu.

O Królu Szwedzkim nie ma dotąd pewności, trwać będzie w przymierzu naszym, czyliż przyimie sprawę powszechną Mocarstw Europy lądowej. Z okoliczności wysłania nowego posła do Sardynii pisma Opozycyine żartują z Ministrów, że za ich sprawą Jerzy 3 w żadnym z miast stołecznych nie utrzymaie dziś Ambassadorów, prócz Cagliari; sam ieden Hill u Dworu Wiktora Amdeusza mieszkając kierować będzie obrótem interesów politycznych Brytanii W; od niego Ministrowie nasi iedynie odbierać mają rady, preestrogi, projekta o wszystkiem co się dzieie w Europie całej, i stać może Anglii pomyślnego i przeciwnego. Co za odmiana! Dawniey Londyn był napełniony posłami narodów świata! dziś żadnego nie widzimy. Tych nawet Mocarstw pełnomocnicy, z któremi Król miał związek nayscisleyszy, dwór i stolicę opuszczają.

W Trybunałach naszych osądzono, dni temu kilka sprawę, która dowodzi iak ścisłe są Angielskie prawa. Kupiec bankrutował, oświadczywszy bankructwo chciał cokolwiek z pozostałego majątku zataić na przyszłe potrzeby swoje. Prawo każe podać wszystko naryzetelniey, utaienie naysmniejsze karze szubienicą, niby publiczne złodziejstwo dopełnione na szkodę już zgubionych wierzycielów. Rzczony Kupiec nie mógł czyliż nie chciał zataić nad wartość 20 FS; przestępstwo iednak zawsze było wielkie przed obliczem prawa, i wyrok haniebney kary szubienicznej koniecznie następował. Dostrzeżono ieszcze, iż księgi iego rachunkowe nie były dokładnie pisane. Zguba zdawała się nieuchronna i blizka; uszedł przecie kary; oto Patron znajduje w pozwie zamiast roku 1807 napisany tylko rok 807, rzecz przekłada sądowi; ten pisze wyrok że pozew nie ważny, a zatem bankrut tymczasowie wolny.

Hollendrzy na początku wojny do Indyi wschodniey posłali Admirała Hartsinck z kilku linio-wemi okrętami; ten człowiek niewiadomo dla iakich przyczyn łączyć się nie chciał z Admirałem Linois, mało krążył po morzach, i handlowi Angielskiemu najmniey był szkodliwym; to przynajmniey sprawił, że z osad Hollenderskich dość ieszcze mnogich w Azji żadna nie tylko przez nas wzięta, ale nawet napadniona dotąd nie była. Teraz kompania Indyjska wiadomość odbiera, że Hartsinck część większą maytków swoich przez śmierć i chorobę ztraciwszy, stanął nakoniec w stolicy Batavia, okręta kazał rozbroić i wporcie postawić na miejscu bezpiecznym, sam z ludem pozostałym w mieście bawił bezczynny. Tym spo-

sobem handel Angielski w tych stronach jest u-
wolniony od wszelkiej troskliwości; sami tylko
korsarze wysp Francuzkiej i Reunion naprzykrza-
ją się czasem, lecz tych poskramia Admirał Pel-
lew ciągle krążący blisko brzegu.

Doniesienia przysłane z Jamaiki znaczą, iż
Admirał Cochrane z 5 liniowemi okrętami zbliżył
się do wysp Duńskich S. Krzyża, Tomasza, Jana,
chcąc zapewne wykonać rozkaz od rządu odebra-
ny względem opanowania onych. Gubernator wy-
słał mały statek z zapytaniem czego by żądali An-
glicy, i dla czego zbliżają się tak bardzo do brze-
gów; nasz komendant na to nic nie odpowiedział;
więc Duńczycy ognia z armat zaczęli dawać i
inne znaki czynić umówione, któremi lud cały, wysp
pomienionych mieszkające zwoływać się zwykli
do pospolitej obrony. Wodzowi Angielskiemu
zbywa na żołnierzu lądowym; dopóki więc nie
otrzyma tego posiłku, nieprzyjaciel bronić się
łatwo może; batterye nadbrzeżne regularnym woy-
skiem i liczną milicyą były już osadzone.

Między eskadrami przygotowanemi do wy-
jścia pod żagle położyc trzeba Admirała Otway,
który z 7 okrętami liniowemi czeka w S. Helene
ostatnich rozkazów. Zdrowie Króla polepszyło
się w tych czasach tak dalece, iż w stanie zupeł-
niejszym być prawie nie może. Sławny Doktor
Willis, który przed lat 18 ratował Monarchę w
smutnym przypadku, i nie raz później był onemu
pomocny, niedawno życie zakończył w podeszłym
wieku. Rząd Francuzki rozkazał, ażeby Amery-
kanie znajdujący się w liczbie Anglików zabra-
nych w niewolę od początku teraźniejszej woy-
ny, na wolność puszczeni i do własnej oyczyzny
co rychley odesłani byli, co bierzemy zadowod-
ściślejszego niż dotąd było połączenia tych na-
rodów.

COPPENHAGA d. 2 stycznia. Pisma
nasze rachują teraz nayspilniey, iak wielką stratę
poniosł Duński naród od zaczęcia kroków nieprzy-
jaznych z Anglikami; a naprzód pokazują, że sa-
ma flotta wojenna z 76 większych i mniejszych
statków złożona wartą była najmniej 5 millionów
talarów, ponieważ tu budowla okrętu od 90 armat
kosztuje 250 t. od 84 212 t. i tym podobnie.
Dział na całej flocie liczone 2246; każde z opo-
rządzeniem zupełnem kosztuje z t. talarów; sum-
ma więc wyniesie 13 millionów. Spręty wielo-
rakie, ammunicye, drzewo, żelazo, miedź, pień-
ka, inne potrzeby okrętowe z arsenałów stolicy
przez Pophama zabrane szacują na 40 millionow
talarów, tak wielkie były wszystkiego zapasy.
Zepsucie werftów, zabranie kilkuset Kupieckich
statków z ich ładunkiem, szkody mieszkańcom
Zelandyi poczynione przez Anglików podczas na-
jazdu, szkody sprawione w stolicy przez bombar-
dowanie kłasc trzeba na 20 millionow talarów.
Ogół ogromny, którego Brytania W. iakożkol-
wiek jest bogatą, nigdy opłacić nie zdoła w dzi-
siejszym będąc stanie, gdyby nawet chciała to
uczynić, mniej ieszcze z przymusu gdyby zwy-
cięzoną została, ponieważ wtenczas mieć nie bę-
dzie tych bogactw. Rachunek ze wszech

miar daremny; pożytek z niego ten iedyny być
może, aby Duńczycy rozpamiętywając często wiel-
kość klęsk poniesionych, mieli się odtąd na ba-
czności, i pilniey chodzili w obronie własney, we-
dług starodawney nauki: szczęśliwy naród, który
w czasie pokoju o woynie myśli. Dziś sami z bo-
leścią i zawstyżeniem poznali, iak był dla nich
szkodliwy sen polityczny, którym zasypiali od lat
wielu głęboko, zbyt ufając zwodniczey pogodzie,
to jest słabej i bezbronney obojętności której
się trzymali.

Popham zabierając flotę Duńską dwóch okrę-
tów tylko uprowadzić nie mógł, Dithmarsen od
74 armat, i drugi bezimienny od 90, ponieważ
niedokończone były; obydwie jednak zepchnoły do
morza z werftów zepsute, i już na nic nie zda-
tne; Admiralicya teraz rozebrać kazała na brze-
gu; drzewo i żelazo obrócić na budowle szalup;
większych okrętów i fregat ieszcze nie budujemy,
nie mając ammunicyi potrzebney; nawet podobno
nie prędko budować zaczniemy; chociaż albowiem
obywatele gorliwi z lasów swoich drzewo ofiaru-
ją bezpłatnie rządowi, świeże nie może być użyte
wygodnie. Budowla szalup idzie z pośpiechem;
lecz z tych pożytek niewielki; na wiosnę ustanie
bez wątpienia handel i żegluga Angielska w pół-
nocnych stronach; napaści też powtórney na brze-
gi nasze lękać się nie możemy. Zboża i wszel-
kiej żywności tak wielka jest obfitość w mieście,
iż kupcy one zprowadzający teraz z zagranicy, ta-
niey niż sami kupili przedawać, albo też odprowa-
dzać muszą z kąd przywieźli. Minister Schimmel-
mann zakupił szkła wiele, które chciał darować
uboższym obywatelom stolicy; lecz okręt niosący
ten towar z Niemiec utonoł w Belcie większym.

Lord Gower powracający z Petersburga do
oyczyzny dotąd bawi w Helsingborgu mieście Szwed-
zkiem. W stolicy naszej przez rok teraz upły-
niony narodziło się dzieci 3716, umarło osob pęci
oboiey 4307, tych licząc którzy podczas bom-
bardowania zgineli. Posłowie zagraniczni u dwor-
u Duńskiego dotąd w Kiel bawiący powracają do
naszej stolicy.

STOCKHOLM d. 25 grudnia. Przed kil-
ko dniami Królowa do nas przybyła, wczora sam
Gustaw Adolf; powracających Monarchów po tak
długiey niebytności obywatele witali uprzeymie,
rząd tymczasowy przed odjazdem od Króla posta-
nowiony przestał dziś być czynnym. O stanie po-
litycznym narodu nic pewnego doniesić nie może-
my; ieszcze nie wyszedł Królewski rozkaz na zwo-
łanie Seymu, o którym tak dawno mówiono za
granicą i w kraiu; nadzwyczajnych gotowości do
wyprawy wojennej nie widać.

PARYZ d. 2 stycznia. Napoleon Impera-
tor z podróży Włoskiej tu powrócił; uprzedzili
Monarchę W. X. Murat, Wice Connetable Ber-
thier, Minister Champagny; krótko u nas bawić
mają, i pospieszą do departamentów Francyi po-
łudniowej z Napoleonem. Rezerwa pod kom-
mendą Marszałka Moncey zbierająca się w Borde-
aux coraz jest liczniejsza; nikt nie wie z pewno-
ścią, dla czego stoi w tych stronach. Równa wąt-

pliwość względem nagrody obiecanej za Etrurją małoletniemu Królowi; równa względem przyszelego losu Portugallii zajętej; to tylko wiadomo że rząd nasz wysłał do Lisbony kilka osob z rady stanu wyiętych, ażeby G. Junot pomagaly kray urządzić nowym sposobem. Politycy tuteysi twierdzą, że dla Francyi, Europy, owszem samey Portugallii nic zdarzyć się nie mogło pomyslniejszego, nad wyjazd Regenta do Brezylji; lecz tego twierdzenia przyczyny nie obiawiaią; czas lepiej rzecz objaśni.

Do liczby narodów nie pewnych swojego losu, według publicznych odgłosów należeć wkrótce mają Szwaycary; słyhać że ta z RPTych Europejskich już ostatnia przyimie tytuł Królestwa, i przejdzie pod rząd Marszałka Berthier, który ma Xięstwo Neufchatel na iey granicach. Jeżeli tak się stanie, prawdziwa będzie powieść, że do Jmperatora Napoleona w Mediolanie bawiącego przysłana od Szwaycarów deputacya, oprócz powinszowania miała obowiązek na siebie włożony prosić o rząd nowy i zniesienie Republikantskiej konstytucyi. Cokolwiek nastąpi, tymczasem Katoicy Szwaycarscy są w niezgodzie z Apostolską Stolicą; Nuncyusz Piusa 7 Testa Ferrata opuścił zwyczajne mieszkanie w Lucerne, i przeniósł się na inne miejsce oświadczywszy, że nie powróci aż iemu będzie zadość uczyniono; przyczyna rozterki niewiadoma.

Napoleon w Mediolanie bawiąc konsyliarza stanu Roederer ogłosił Ministrem skarbowym Królestwa Włoskiego. Zawczora w Senacie Francuzkim odprawiły się doroczne elekcyje, Lacepede Prezydentem został, Hedouville, Herwyn Sekretarzami, Monge, Aguesseau, Boissy d'Anglas, Valence, Sers, Colchen administratorami funduszków zgromadzenia swego.

G. Junot przysłał rządowi niektóre szczegóły tyczące się wyjazdu do Brezylji Portugalskiego Regenta dotąd mniej wiadome. Nieszczęśliwy Xiążę chciał podobno zostać na miejscu, chociaż groźne okoliczności widział, i tym końcem wysłał Margrabię de Lima do Paryża. W takim przedsięwzięciu trwał do d. 21 listopada; tego dnia rano wbiegł do Lisbońskiego portu statek pocztowy Angielski, i przyniósł Xiążęciu tajemne depesze; zawierać się w nich musiały ważne doniesienia i przestrogi, ponieważ Regent natychmiast sprzął publiczny i prywatny kazał zabierać na flotę, między innymi srebro wszystkich Kościołów stolicy. Sam stanął na okręcie d. 27 rano, Królowa matka jego na drugim z familią; inne napełniły się ludem rozmaitym. Ledwie d. 29 flotta z Tagu wyisć potrafiła na otwarte morze, gdy G. Junot już pośpieszał, i znajdował się od miasta na 2 mile tylko.

CASSEL d. 3 stycznia. Obrządek wykonania przysięgi nowemu Królowi Westfalii odprawił się d. 1 z przyzwoitą okazałością. W rządzie i na dworze zaszły wielkie odmiany; odesłano naprzód do własnej oyczyzny wielu Francuzów, którzy tu przybyli w nadzieję umieszczenia się w służbie wojskowej i cywilney; do obu Król

Hieronim wybiera kraiovców. Wkrótce G. La Grange złożył wojenne Ministeryum, Reinhard dyrekcyą cel, Rocques kommissoryatu i prowiant-ską; to samo uczyniło wielu wyższych urzędników, każdy powraca do Francyi; na miejscu G. La Grange stanął Morio. Uczony dzieiopis Muller podziękował za dostojność Ministra sekretarza stanu, wymawiając się słabością zdrowia, przyiósł jednak obowiązek dozorczy szkół początkowych w całym Królestwie. Trzy Akademie zostały zachowane w całości, Goettingen, Halle, Marburg. Konsyliarzami stanu Król mianował G. Lepel, Graffa Buchhof i Professora Leist z Goettingi. Wolfradt zarządza wydziałem sprawiedliwości i wewnętrznych interessów, Bulow skarbowym i handlowym. Teatr Francuzki przez dawnych Xiążąt Bruświckich utrzymywany z Brunswicku do naszej stolicy przeniesiono.

WIEDEN d. 13 stycznia. W stolicy naszej Architekt Wolfsohn zbudował do zabaw salę wielką. Mówi dzieło swoje opisując iż kosztowała 200 t. złotych rym. podobnej niema w Europie, gasi sławne Londyńskie Vauxhall, Ranelagh, kościół Flory, ogród Muz, salę Cirku, Harmonii, Casino, i innego nazwiska sale, ponieważ łączy jedna w sobie ozdoby wszelkie i wygody, i jakie inne mają każda w szczególe. Nazwał ją Wolfsohn salą Apollinową przeto, że w niej zbior jest wszystkiego, cokolwiek piękność, sztuka, i natura podać mogły. Raz pierwszy orwartą była w czasie terazniejszych uroczystości.

W armiach Austryackich odmianę następującą zrobić kazano; wszyscy Officyerowie i żołnierze rodem z obu Gallicyi mają być w jedną zbrani, i rozdzielen na regimenta, ile ich liczba może uformować, dopiero wszystkie będą przeprowadzone do Królestwa Węgierskiego na leże; w Gallicyi zaś garnizonem staną same tylko półki Niemieckie.

Według wiadomości przysłanych z Constantynopola, d. 4 grudnia przybył do tej stolicy Kapitan Basza Seid Ali z flotą Turecką, w której liczone 2 okręta 3 piętrowe, 9 liniowych, 5 fregat, i korwetę; d. 7 dał iemu audyencyą Mustafa 4, i obdarzonego bogatym zawoim nazwał Gazi, to jest zwycięzcą. Kapitan Basza w bitwie ztoczoney pod Tenedos d. 17 lipca r. 1807 trzy palce utracił. Angielska flotta krążyć po Archipelagu nie przestała, dozwala jednak okrętom kupieckim zawiać do ciąsniny Dardanelskiej, i z niej wychodzić. Po zakończoney uroczystości Bayramu Sułtan ogłosić kazał w Constantynopolu i w obozach Wezyra W. zasze odmiany w urzędach kraiovcych. Soliman morderca własnego pana Baszy Bagdadu, potrafił do siebie przywiązać wojsko nad brzegiem Eufratu rozłożone, i skarby pańskie zagarnąć; Porta nie widząc sposobu poskromienia zuchwalca, i wydarcia onemu do statków niesłusznie przywłaszczonych, potwierdziła go na urządzie Baszy Bagdadu. Rządca nowy ma wiadomość, iż między Wehabitami Arabią naieżdżającymi powstała domowa niezgoda wojnę zrodziła.